Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով

ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

85
V-65

331

2754

1853

85-1
Մ-65 կր

ԱՊԱՍՏԱՆԱՐԱՆ ՍԻՐՈՑ

ՄԵԴԱՍԴԱՍԵԱՑ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ Ի ԴԻՍ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼ

ՈՏԱՆԱՒՈՐ ՀԱՓՄԱՄԲ

ՑԻՏԱԼԱԿԱՆ ԼԵԶՈՒԷ Ի ՀԱՅ ԲԱՐԲԱՌ

ԵՐԿԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ

ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ԵԶԵԿԵԱՆ

226
2003

ՕՄԻՒՌԵԻԸ
Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԵՂԲԱՐՑ ՏԷՏԷԵԱՆ
50, Ռէշիտիէ Ռ՛ապպէսի
ՈՒՅԳ — 1853

Հ.Ս.Խ. ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
* С.С.С.Р. Народная Библиотека *
7/31 1922
Ք. ՍՅԱՆԻՆՅԱՆ

847
գ

ԱԶԴ

Փոքրիկ տետրակս Դեբատանութեան 'ի Դիս՝ թարգմանեալ է 'ի վաղուց Ամսալեանէ 'ի Հայ բարբառ 'ի քաջնմանս Պատուելի Յովհաննու Եղեկեանէ Կոստանդնուպօլսեցւոյ, յամի 1825. յորմէ օրինակեալ մուրիմ Նորին Պատուելի Յովհաննէս Շահինեան Վանցի Մ.. պահեր ուս ինքն՝ ապատեալ բարեպատեհ ժամանակի տպագրութեամբ 'ի լոյս ածել զայն, և հաղորդել Հայկազեան լուսամիտ մանկանց, յուսալով և զի բարութիւն ծանօթութեանց դիւցազանութեան արուեստի և բանաստեղծութեան ոգւոյ. զի նուիրեալ նորս այժմ մեզ՝ կատարեցաք ազգասիրութեան նորին զիզձն, և տպագրութեամբ մերով 'ի լոյս ածաք զայն յօգուտ և 'ի զուարճութիւն ընթերցասիրաց։

5453 գրքեր

ԱՊԱՏԵՆԵՐԵՆ ՍԻՐՈՑ

ՄԵԴԱՍԴԱՍԵԱՑ

Բանաստեղծութիւն 'ի Դիս

ԴԵՐԱՍԱՆՔ

ԱՓՐՈԴԻՏԷ	ԱՊՈԴՈՆ	ՊՐՈԹԷՈՍ
ՍԷՐ	ՀԵՐՄԷՍ	ԴԱՍ ԿԱՔԱՑ
ՊԱԼԼԱՍ	ԱՐԷՍ	

Տեսարան հեղձի լինել — Եղերք Կիպրոսի

Ի բանալ վարագուրի Թատրոնիս, ունի երևիլ փոքրիկ տեսարան ինչ, որ առաջի առնէ զնեբքին մասն քարայրի փապարելոյ ինքնին 'ի բնէ 'ի սիրտ լերին։ Ուռկանք, և ամանք ձկնորսաց, և այլ ոստին նման գործիք կախեալք շուրջանակի, ունին յայտ առնել՝ թէ սեղին է բնակարան ձկնորսաց։ Վէմք, որք յարդարեալք կանգնեն զքարայրս, ունին ծածկիլ 'ի մասնոց, և 'ի բաղեղանէ, և թանալ 'ի պէսպէս ջուրց, որոց թորեալք 'ի բարձանց, կամ՝ շիթ առ շիթ կայլակեն ըստ նմանութեան անձրևոյ, կամ՝ զեռան օձանման ընդ անհարթ խորափիթս քարայրին։ Մի՛ լոյսն տեղին լուսաւորեալ այլով լուսով, բայց եթէ նովաւ, որ անզօր իմն թափանցանոց բերեալ ընդ ճեղքուածս ինչ քարայրին, ո՛չ մարթի ոչ ա-ծել 'ի նեբքս, այլ բաւական է և եթէ վանել անտի զգիշեր։

Ափրոդիտէ, և Սէր՝ ծպտեալ 'ի հանդերձ ձկնորսի։

Ափրոդիտէ

Ո՛ չնաշխարհիկ ծնունդ, գեղափայլ ծնունդ իմ երկանց՝,
Ընդուգական փառք, քաջապինդ ասպար իմոցս բաղկաց,
Գլխաշուք պսակ, մշտայաղթ պարծանք իմբի տարփածուաց՝,
Ա՜հ, փախի՛ր դու աստի, խո՛յս տուր տարադէմ քաջարշաւ յընթացս։
Մի՞թէ ո՞չ գիտես թէ երկնահանդէս աստուածոցն դաս
Դաշինքս կռէ տալ քեզ զերաշխէպ դառնաղէտ վշտաց։
Պանիցքս անդամ, Սէրըդ ցընորեալ, ասացի քեզ զայս՝
Թէ նեռ աղեղանդ հարցէ միայնակ, ո՜հ, մահկանացուաց՝,
Եւ մի՛ ամբոխեր տիեզերասաստ մեծազօր աստուածս։
Եւ դու տակաւին մանուկ ես տիոք և ո՛չ խելահաս,
Բազումքս տարան քոյոցդ շամշեալ բանդագուշանաց։
Եւ դու կարծեցեր թէ ամենայն ինչ քեզ է թոյլ տուած՝,
Այս այնչափ՝ մինչև ծպտիութիւն քո այդ ըստ չափ իւր էանց։

Օ՛ի՞նչ դու գործեացես թէ զայրագնեալ Դ՛ից կաճառ մեծապանծ ;
Տարմաբար հասեալ գլուանեն զքեզ պնդեն 'ի շղթայս ,
Եւ վտարանդի առաջի Դ՛ից վարեն յեղակարծ .
Եւ յայնժամ նպաստ և պաշտպանութիւն ուստի՞ դու յուսաս ։
Զի՛նք ոք երկնածին և ո՛չ երկրածին յոլորտս աշխարհաց ,
Որ չիցէ տարեալ կա՛մ հին և կամ նոր քոյդ թշնամանաց
Այն իսկ դատաւորդ որ ունի վճռել է քոյդ դատախազ ։
Ա՛հ , մի՛ լիցի ինձ տեսանել զքեզ կրել պատուհաս ,
Յայտմ եղերաց 'ի ծածկել զքեզ գնա՛ դու 'ի քաց .
Ո՛ղորդեա՛ զքեզ , ո՛րդեակ իմ անոյշ , ընեալ իմ ստեանց ։
Ահա՛ սիրալիր տաց քեզ համբոյր մի , և ասսի մեկնեաց ,
Ա՛յլ դու հայեցեալ ծաղր առնես զինև 'ի ծիծաղ դիմաց .
Ա՛յսու տարազու զիմ ահ և զերկիւղ դնես 'ի կատակս .
Ա՛հ , նոյն իսկ անգութ ծիծաղդ արժանի է սիրոյ տենչմանց ։

Սէր

Եւ ո՞ զիս արդեօք այսու զգեստու կարծեացէ ասուած .
Հանի ես զթեւս , չունիմ ես երիզ 'ի վերայ աչաց .
Փոխան կապարճի՝ ունիմ առ ինև կողովքս խոնաւս ,
Եւ ընդ աղեղան՝ եղեգնեայ գործի և զկարթ ձկանց .
Եւ զի՞նչ , միթէ ոք կարծեացէ՞ զիս արդ 'ի հանդերձս յայս ,
Թէ՝ Սէր լցեմ ես , և թէ Կիպրոսի մին 'ի ձկնորսաց ։

Ափրոդիտէ

Ուստի՞ դու ծնար , եղեր միշտ այսպէս անզգոյշ , բա՛ր է .
Զեզ այնպէս թուի թէ՝ ամէն ծածկոյթ զքեզ փոփոխէ ,
Եւ ապա անդէն յամենայն աւուր այն քեզ պատահէ՝
Օ՛ի դու կարծելով ընթանալ անտես գաղտ 'ի մարդկանէ ,
Լինիս կատակեալ . և ամենայն ոք զքեզ տեսանէ ։

Սէր

Եւ կարի իսկ քաջ ուրեմն ես ասսի տարադէմ փախեայց .
Օ՛ի կամիմ քեզ արդ ունկնդիր լինել , մա՛յրդ գեղապանծ ,
Եւ ըստ քում դատման և ըստ քում ըղձի ուղղեա՛ զիմ գնացս ։
Ո՞ւր արդեօք անքոյթ թաղուցանել զիս եղեց ձեռնհաս ։

Ափրոդիտէ

Ինդրեա՛ որոնեա՛ խումբ օրիորդաց յաւերժահարսանց ,
Եւ 'ի մէջ նոցին մուծեալ քո իսկոյն զքեզ ընդխառնեաց ,
Օ՛դէմն և զզգեստ համանման նոցին իսկ և իսկ կեղծեաց ,
Ի համեստութիւն և յընտրողութիւն պճնեալ յարդարեաց
Օ՛ջորժուածքս քո և զկերպարանս և ըզհայեցուածս ։

Սէր

Մա՛յր իմ գեղեցիկ , նոյնհետայն եղեց յայտնեալ 'ի բաղմաց ։

Ափրոդիտէ

Ա՛ռ ի՞նչ լցի այս ։

Սէր

Սոքա ո՛չ գիտեն թաղուցանել զիս և ո՛չ մի վայրկեան ,
Շատ է թէ նոցին միանգամ և եթ ընդ հուպ մերձենամ ,
Բիւրուք նշանաք բիւրուց զիս յայտնեն , բիւրուց մերկանան ։
Մինն շատախօս և միւսն անխօս լինի առժամայն ։

Նա անդ հառաչէ ապաժոյժ յոգին անմռունչ 'ի բան ,
Եւ ահա ասա զանխուլ շրջէ յանդգոյշս զքիր իւր ակն .
Եւ ամանք 'ի դէմս շառաղնեալ բերեն , և՛ ամանք գալկանան ։

Ափրոդիտէ

Ի մանկունս ապա ունիցիս անքոյթ քոյդ պատասպարան ,
Եւ ո՛ կարասցէ ճանաչել զքեզ յայն անթիւ երամ ,
Որ քեզ թէ՛ մուօք և թէ հասակաւք են համանման .
Ի՞նա քեզ և նոքին զուարթք են յոգի , փոփոխք 'ի դատման ,
Շփոթեն յանկարծ մրցմունս մարտի ընդ բան հաշտութեան ,
Եւ անակնկալ զծիծաղ դիմաց՝ ընդ արտասր ակն ։

Սէր

Այլ ինձ ո՛չ ժուժեն նա ո՛չ բռնաւոր և ո՛չ բարեկամ ,
Կա՛մ զիմաց ցասմանց գանգատ ունելով անհանճարքն ողբան ,
Կամ զպարգևս իմ անխնայ փարեալ յաղթանակ բառնան .
Ի զուր դու յուսաս , մա՛յր իմ սիրելի , 'ի դաս մանկական ,
Գտանել զարհեստ , որ 'ի ծածկել զիս ինչ բաւական ։

Ափրոդիտէ

Ո՛չմարիտ են բանքդ . կատարեալ հասակ ալիք ծերութեան
Լցի քաջ ընկեր և պատասպարան քումդ փախստական .
Ո՛չ ոք կարծեսցէ թէ Սէրն թագչի 'ի խումբս մարդկան ,
Որք 'ի հոգս պատուոյ մեծաշուք փառաց խոր ընկղմեալ կան ,
Սպիտակ 'ի հերս , խորշոմեալ 'ի դէմս , և 'ի յտնս դաժան ,
Ցուրտ և սառուցեալ յեռանդն ոգւոյ յերակս արեան ,
Լցեալ լիացեալ 'ի տիս հասակի յամացն չափման
Ահա 'ի խորհուրդս և 'ի գիտութիւնս և՛ 'ի փորձառութեան ։

Սէր

Ո՛չ կարեն պահել զայն խիստ և անգութ սովորոյթ դաժան ,
Եթէ լինիցին Սէրոյ համաշունչ ընկեր միաբան՝
Նա փայտս չորացեալ դիւրաւ բորբոքի յիւրումն վառման ,
Եւ քան զոստ կանաչ բոցակէզ եղեալ յորդէ 'ի փայլման ։

Ափրոդիտէ

Ահա՛ մերձենայ այն անողոք Դից բազմատատ կաճառ ,
Աւաղ ինձ , ո՛րդեակ Սէրդ , ահա՛ եղեր բնաջինջ 'ի սպառ ,
Ա՛հ , զի՞նչ գործեսցես . . . .

Սէր

Ահա՛ ես գտի քաջարուեստ հնար , յոր ճողոպրեցայց ,
Դու՝ զայրագնեալ Դից զառաջս ունել քաջարշաւ վաղեաց ,
Եւ կեղծեալ կամաւ ինձ զայրոյթ ցասման լուր նոցին գանգատս ,
Ասեա՛ զի՞մ ոճիրս , և հետաքննին լո՛ր նոցին վշտաց ,
Եւ այսպէս այնչափ՝ կա՛լ դու վայրապար զգունդ թշնամեաց ,
Մինչև ես ուրեք 'ի թագուն լինել անվնասեր փախեայց ։

Ափրոդիտէ

Որպէս և կամ ո՞ւր , ո՛րդեակ փարելի ։

Սէր

Դու՛ ինձ թող զհոգդ , և հաւատացեալ՝ յիս լեր ապաստան ,
Օ՛ի գոյից ես արդ , առանց ինչ ուղղչի , ինձ պատսպարան ։

Ափրոդիտե

Կամէի 'ի քեզ լինել ապաստան ,
Ա՛յլ ըստ վաղեմի քոյդ սովորութեան ,
Ճանաչեմ զքեզ , Աէրդ ապերասան ,
Օ՜ի 'ի պատրել զիս միշտ ես փութաջան ·
Թէ զքեզ գգուեմ իբրև սիրական ,
Դու ինձ հանդերձես խակ և խակ դարան ·
Թէ զքեզ երբէք 'ի գէրկս բառնամ ,
Դու վերաւորես զիմ սիրտ նոյնհետայն ։ (Մեկնի) 1

Աէր

Ո՞գէք սիրահարք , ա՜ղէ , հանդերձուք 'ի սիրտ բերկրանաց
Ի տապոյ այտի , որ անշէջ բոցով զոգիս ձեր վառնեաց ,
Օ՜ի ահա՛ այժմիկ Աէրն առ 'ի ձէնջ գնայ բացակաց ·
Օ՜խարդ էցէ ոք , որ յոգւոց հանէ յիմուտ անջատմանս ·
Դառն են ձեզ ուրեմն՝ երբ գնամ 'ի ձէնջ , այն աւուրք կենաց ,
Վէշտ և երաշխէպ , երբ մնամ ընդ ձեզ , տայք դուք ինձ անուանս ,
Նրբ մեկնիմ 'ի ձէնջ միսիթարութիւն , կիրք սիրոփանաց ։

Թէ թողեալ զնոսա Աէր 'ի բաց գնայ ,
Ամենայն հոգի սուգ առեալ ողբայ ,
Եւ թէ համաշունչ ընկերք նոցա ,
Նոյնպէս և յայնժամ չեն գոհ ընդ նմա ,
Օ՜ումմի՞ գանգատէք դուք կեալ երջանիկ ,
Ո՛չ ընդիս գիտէք , ա՜յ ո՛չ երբ զիս թողջիք ։

Դաս Քաջաց

Ո՛ մեզ ասասցէ՝ զի՞նչ եղև Սիրոյն ·
Ո՛ մեզ յայտնեսցէ՝ Աէր ո՞ւր է թագուն ։

Պաշչաս և Հերմէս

Ա՜հ , դուք լո՛ւռ լերուք , անմի՛տ տարփածուք ,
Որք կամիք պահել դուք զանկեղծութիւն ,
Որում ո՛չ պահեաց և ո՛չ իսկ միում ։

Դաս Քաջաց

Ո՛ մեզ ասասցէ՝ զի՞նչ եղև Սիրոյն ·
Ո՛ մեզ յայտնեսցէ՝ Աէր ո՞ւր է թագուն ։

Ապոլոն և Արէս

Ո՛ չքնաղ հարսունք , մի՛ զձեզ պատրէք ,
Թէ յանողորմէն յուսայք ինչ երբէք ,
Եւ թէ վարձս ինչ ընդունիլ կարծէք ։

Դաս Քաջաց

Ո՛ գիտէ ասել՝ Սիրոյն զի՞նչ դիպաւ ·
Ո՛ ունի յայտնել՝ թէ Աէր ո՞ւր թագեաւ ։

---

1 Մեկնի , Յաւարտիլ յառաջաբանի հագներգութեանս , անջատմամբ Սիրոյն անյայտ լինի քարայրն , և երևին արքունիք Ափրոդիտեայ կառուցեալ 'ի վերայ ծովուն՝ մերձ յերկրս Կիպրոսի ։ Ամենայն զարդք , արձանք և խորաքանդակք շինուածոյն լիցին կերպարանք և նմանութիւնք , որք առաջի առնեն զպատմութիւն Ափրոդիտեայ և Սիրոյ , կամ զնշանակս , որք յայտ առնեն զհանգամանս նոցին ։ Առաջի վերոյիշեալ արքունեաց 'ի վերայ ամպոց և կառաց , ըստ իւրաքանչիւր հանգամանացն , երևեսցին Ապոլոն , Արէս , Պալլաս և Հերմէս . և 'ի հանդիպոյ նոցա , Ափրոդիտէ՝ բազմեալ 'ի խեցեմորթ իւր վարեալ յաղաւնեաց ։ Շնորհք և Սէրք հետևողք Ափրոդիտեայ երևեսցին բազմաբնակ հանդիսացեալք յարքունիս իւր , և քաջք՝ հետևողք այլոց Դից , լիցին առ նոքօք վայելուչս իմն զետեղեալք ։

Հերմես

Ո՛ Ափրոդիտէ , ածցի որդի քո Դիայ յանդիման ,
Ահա ես ասաէն վերին հրամանաց եկեալ եմ դեսպան ,
Իւրոց յանցանաց համարս տացէ անսանձ գոռոզն այն ,
Ո՞ւր լցէ արդեօք մանուկն ատելի ստուաածոց համայն ։

Արես

Ամենայն որդի թոյնն դառնութեան ։

Աղոցոն

Ո՞ւր արդեօք Աէրն այն եղև գաղթական ։

Պաշչաս

Ո՞ւր թագեաւ Աէրն , ո՞ւր է ապաստան ։

Ափրոդիտէ

Ես ո՛չ գիտեմ զայն · ընդ իս կատակեալ յեզերս ինչ աղբեր ,
Ընդ ևս ըստ դիպաց կամ արուեստիւ զիս խոցեաց կարեվէր ·
Իմ փոյթ 'ի պատժել կշտամբեալ զնա մինչ ընդ ձեռամբ էր ,
Ընդ մուրտ ինչ կանաչ իւրով երիզոմն կամէի պնդել ,
Եւ երբ նենգաւորն այն ներուսն յինէն վայրապար խնդրէր ,
Շարժեաց զփետուրս , փախեաւ յիմ ձեռաց 'ի բարձունս 'ի վեր ։

Պաշչաս

Ուրեմն յայլուր լցին 'ի խնդիր արընթաց ոտք մեր ։

Ափրոդիտէ

Մի՛ և մի՛ այդպէս , դուք անշարժ կացէք , ուր կայք միանգամ ,
Նա սովորեալ է 'ի յայս օրինաւն դառնալ յարագամ՝
Կամ զկապարձ իւր ընուլ 'ի նեռից՝ երբ պակասեալ կան ,
Կամ զիւրոյ ջահուն զբոցն ջնջեալ վառել միւսանգամ ,
Եւ ո՛չ այլ ուրեք դիւրին ինչ լցէ գտանել ձեզ զայն ։

Աղոցոն

Ապաքէն դարձին ակնուներլին է միշտ խորհուրդ ընտրական ։

Ափրոդիտէ

(Ահա ճողոպրիր , որդի՛դ սիրական ։)

Պաշչաս

Բայց և այնպէս դուք , իմքս մտերիմ ատտուածք միաբան ,
Քաջաբայլ վազեալ զհետս պնդեցէ՛ք յընթացս արագման ·
Ո՛ գիտէ՝ թէ յո՛ր անկիւն աշխարհի թագչի գաղթական ,
Երկնի և երկրի անսանձ և խրոխտ բռնաւորքն այն ։
Տարփայք գտանել թէ գոռոզն զայն ,
Մի՛ և մի՛ խնդրէք ուր օթացեալ կան
Հաւատարմութիւն , սիրտ անդորրական ·
Ի ծոց ինչ պատրոզ 'ի բոյն նենգութեան ;
Ի սիրտ ինչ զեղուն կրիւք թախծութեան ,
Թագուցեալ պահի մատնիչ խաբեբայն ։

Ափրոդիտէ

(Երկիւղ մայրենի 'ի յիս նորոգի այժմիկ միւսանգամ։)

Դաս Քաջաց

Ո՛ գիտէ ասել՝ Սիրոյն զի՞նչ դիպաւ ·
Ո՛ ունի յայտնել՝ թէ Աէր ո՞ւր թագեաւ ։

Ափրոդիտե

Ձեր բոց բարկութեան և զիմ բորբոքէ , ո՛ Դիք վերնական ;
Եւ ես ունէի բազում իրաւունս լինել ամբաստան ,
Այլ յետս ընկրկէ զիս գորովալիր գութն մայրական .
Բայց դուք ասացէք 'ի գրգռել զիս ձեր միասս համայն ,
Եւ թէ ո՞ր յանցմամբ եցէ պատժապարտ անմիտ մանուկն այն ։

Ապոլոն

Բիւրուք յանցանօք օր քան զօր լինի յաւէտ չարակամ ։

Պաշտաս

Վ՚ եր 'ի վայր ընկէ խառնէ ամբոխէ զաշխարհ ամենայն ։

Հերմէս

Եղև մահացուաց բուռն խստութեամբ տիրապետ իշխան ,
Եւ ապա ձկտեաց ոանհար կոխել զաստուածն անգամ .

Արէս

Եւ գրեթէ արդ՝ ըստ իւրոց քմաց և ըստ իւր դատման ,
Կառավարէ նա զոլորտս երկրի և զերկնից սահման ։

Ապոլոն

Ահա զիմ քնար գողացաւ յինէն ժանտաժուռն այն ,
Օ՚ քընարն ասեմ , որ վարժ էր յերգել 'ի ձերդ ատեան .
Պաջափառ զարդիւնս զանմահ աստուածոց դիւցազանց համայն ;
Այն որ վեհանձանց 'ի մեծաշուք գործ էր գրգիռ խթան ,
Արդ՝ 'ի ձեռս Սիրոյ եղև պաշտօնեայ միշտ դատարկութեան .
Եւ որ միանգամ գեղգեղէր զԱզկիդ և զԱ՚քիլլ միայն ,
Արդ ո՛չ ներբողէ , բայց եթէ զկրին և զփիւղն զայն ։
Եւ զի՞նչ առաւել . մինչև խիզախեաց խրոխտ յանդուգն այն
Մինչամուխ խառնել չ՚քնաղ Մուզայից յողջախոհ երամ ,
Եւ Հեղիկոնի եղև կողոպուտ փառք վայելչութեան .
Մէջ ևս ցասնու բարձրամիտն Կաղղիոպ , թէ փող դիւցազնեան
Լցցի սրտաբեկ 'ի մոլի Սիրոյ նկուն և խոտան .
Հիւսէ և յօդէ հեշտալի կատակս Մեղպոմէն դաժան ,
Ընդ սրբանուէր սարսափս արհաւրաց կօշկին ողբական .
Նա անմտութեան եղև ինչ օրէնք համաշխարհական ,
Եւ թէ ոք բնաւ պարծեսցի պահել զսիրտ խոհական ,
Յիմար նա դատի սակս լինելոյն բազմաց աննման ։

Զի՛ք ոք որ անգոսնէ սաղարթ մրտենեւոյն ,
Եւ ո՛չ ուսուցիչ ձայն շաւղաց պատուոյն ։
Պղտոր են ալիք Հիպոկրեան գետոյն ,
Պաշտօնեայ Սիրոյ եղև Ապոլոն ։

Արէս

Ո՛ արդեօք կարծէ՝ թէ այդ անվեհեր մանուկդ անսանձ ,
Եւ 'ի մէջ զինուց բուռն իշխեսցէ լինել թափանցանց ։
Ոնաւ ո՛չ գիտէ լինել ահաբեկ 'ի դժնեայ ցասմանց ,
Ի՛ ո՛չ 'ի շառաչիւն այն որոտընդոստ պղնձոյ մարտկաց ։
Վազէ քաջարշաւ գնայ սիգաձէմ 'ի մէջ բանակաց՝
Օ՚ռմն բորբոքէ և զռմն խոցէ 'ի նետից հարուած ,
Միոյն զհանձար և միւսոյն զսիրտ կորզէ նա 'ի բաց ։
Ահա տեսանեմ , զի ամենեքին փոփոխին յանկարծ ։

Շահասակն այն, որ փորձիւ զմահ 'ի մարտ գրդռեաց,
Ընդ կայ ահաբեկ առաջի Դեղոյ, որ է իւր ստուած։
Օգահաւոր փեսուրս 'ի սաղուարտէ, որ 'ի բաց խլեաց,
Ընդ նոքօք տողէ հեշտալի խմաստս սիրոյ տարփանաց։
Եւ որք 'ի հարուած բառնային ևեթ զնիզակ իւրեանց,
Ընդ նոքօք գծեն 'ի բունս ծառոց զանուն սիրուհեաց.
Գործ գիւցազնական հանդէս քաջափառ թուեցաւ մարտկաց,
Յաղթել զգուանօք անդութ խստութեան սրտի տարփածուաց։
Եւ եթէ յաղթէ անմիտն այն շամբուշ՝ բառնայ յաղթանակս,
Որպէս թէ էառ զԿիրակուզայն 'ի մարտս մրցմանց,
Կամ զ.Օակիւնթոս հրձիգ արարեալ բոցակէզ վառնեաց։
Յառաջ զայրանայր՝ եթէ դատարկ կայր,
Ընդ եթէ 'ի քնոյ զարթնու փողահար,
Ընդ ոանէ զարփին, զարշալոյս 'ի սպառ։
Սրտաբեկ նկուն մարտիկ սիրահար,
Յառաջ երազէր յանուրջս տեսանէր
Օարիւնալից մարտ զաշխարհաց աւեր,
Եւ արդ երազէ զայն դէմս և զայն հեր,
Օայն յօնս և զայն աչս, յորմէ զանդխտէր։

Հերմես

Ընդ եթէ զինուց զվայելչութիւն Ընէս պաշտպանեաց,
Ես ոչ ինչ ընդհատ՝ զխաղաղութեան պաշտպանեմ զփառս,
Օոր յինէն ահա յափշտակեալ Սէր պարծի մեծապանծ։
Դեղեցիկ արուեստաք յանձն եղեալ առան իմ իշխանութեանս,
Ընծեալ ես խնամ մեծաջան փութոյ կրթեցի 'ի մարզս.
Մինչև բնութեան յայնց ստէպ յաղթեալ տեղի ետ 'ի բաց։
Ո՛չ այն երկնաբերձ բրգունք և կամարք և կիճք քանդակած,
Ի՛ այն խօսուն մեռաղք են յետին նշան հանճարեղ մտաց։
Ո՛չ էր տակաւին արհեստ վերամբարձ ցոյս վայր սահմանաց.
Օյ ոմն 'ի Թիկունս փետրովք օտարին ծածկել մեզ լշխեաց,
Ի՛ 'ի շաւիղս հողմոց, թռչնոց 'ի թռիչս, ասպարէզ կարդաց.
Եւ այլոց ուրուն 'ի մի հաւաքեալ, 'ի գիւտ հանճարաց,
Ի խոր հայելի բոցավառ արփւոյն զցրուեալ ճառագայթս՝
Բացուստ զառաքատս գնդի թշնամեաց յաճիւն փոխադրեաց։
Այլ որ ագուցեալ կրկին ապակիս 'ի մէջ եղեգանց՝
Օտարաբնակ զաստեղս բացակացս մերձեցոյց աչաց.
Ուռաւել անդր 'ի վեր սլանայր փառք մահկանացուաց,
Թէ ո՛չ 'ի նոցունց Սէր յափշտակէր զեռանդն մտաց։
Նա ինքն ուսուցիչ՝ մարզէ և սադրէ անզգոյշ մանկանց՝
Թէ դառն ծախէք 'ի դպրոցս յայս զլաւագոյնն յամաց։
Դաղանի են ուսմունք Սիրոյն դպրոցաց՝
Գիտել լուռ խօսել ընդ ում և տարփաս,
Ի տեսիլ աչաց լինել իրազգած,
Որոշել ընտրել 'ի ձայն հառաչմանց,
Ընդ հատարակաց դանդաչման մտաց,
Դանդաչել մոօք գիտմամբ լինչ մտաց։

Պաշտաս

Զէ՛ և չէ՛ անքոյթ յիմ բազմահանճար մտաց արթնութիւն,
Ո՛չ Արիստոտոս և ո՛չ Լիկիոն 'ի դաւոյ Սիրոյն,

Սպրդի պատրոյն առաքինութեանց ծածկութիւ փայլուն ։
Ամբոխին գիտունք , և ոչ ճանաչեն զինքեանս խակոյն ։
Ոմն իրաւունս , այլ ոմն հանճար , ւ՝ այլ ոք գիտութիւն ,
Կոչեն զիմախաս , առձայնեն անշուշտ զիւրեանց վատութիւն ։
Եւ գեղապաճոյճ խուռն առասպելեօք զթուզթս ընուն ,
Եւ զիւրեանց պատրանս ափռեն ծաւալեն յաշխարհս համբուն ։
Ինքիսք ընթեռնուն՝ թէ 'ի գեղեցիկ կազմուածքս հոգւոյն
Անրթի ուսանել զառաքինութեան գործս բազմարդիւն ,
Եւ թէ կազմէ դէմս այն երկնի գնդոց ներդաշնակութիւն ,
Եւ թէ 'ի սիրել՝ առնեն բռնադատ զմիմեանս ողջոյն
Ոյլք բազմաստեղաց , որք իշխանութիւն ինչ են երկնաքուն ։
Եւ եթէ ուսան նախ .քան զգենուլ զքօղ մահացուն
Զոք սիրահարք կամ զոնիլ յերկինս սիրով սիրելոյն ,
Ոչ գտանէ խոչ և ոչ ընդդիմակ պատրող գիտութիւն ։
Որոյ երևի սխալն հաճելի առաքինութիւն ։

Ուստի՞ մեզ երբէք յոյս քաջողջութեան ,
Եթէ ծպտեալ Սէր 'ի ձև յոգնազան ,
Դառնահամբոյր ինչ առաքինութեան ,
Ոանհար առնէ զյարգ զամենայն ։
Յանցաւոր գտի՝ թէ ոք զայն գործէ ,
Ամբաստ ընդվզեալ՝ որ զայն պաշտպանէ ։
Այլ ապիրատ ոք և խառնակրօն է ,
Որ 'ի վրիպմանց նաև փառս խնդրէ ։

Արէս

Եւ մեք ապաքէն ոչ առցուք վրէժ յոյս թշնամանաց ։

Ապոլոն

Մինթէ ժուժեսցուք զի զեղծցէ Սէրն զուխտ ողջակիզաց ,
Օյլոց ասուածոց զարժանավայել խունկս բուրվառաց ։

Հերմէս

Օրուկ են և թանիւր մեր բարձի թողի խորանք տաճարաց ։

Պուլլաս

Պառոյն այն պճնի 'ի մէնջ գողացեալ զարդուք աւարաց ։
Օարիւնաշաղախ սուրն գողացաւ Ամրիսի ձեռաց ,
Եւ զԱպողոնի .քնար .քաղցրախօս նա յափշտակեաց ,
Օ.ջահ Ամրամեայ զՏիւրոսս Բագեայ զԱգիս իմ կորզեաց ։

Հերմէս

Ի Պուիդոնէ զիւր Ներաժանին խնդրէ դիմադարձ ,
Յարքայէն երկրի ժանգահարն զայն դաւազան փառաց ։
Ընդ յաննշոյլ վայր յանդունդս խորոց ինքեալ թափանցանց ;
Եւ ոչ Ամրամազդ անքոյթ է երբէք յիւրոց կոյծականց ։

Դաս Քաջաց

Ընկոյն բռնաւոր՝ Սիրոյ թագաւոր ,
Ամբոյն նենգաւոր խիտ և ահաւոր ։
Ազատ սիրտ բոլոր , 'ի վշտաց իւր խոր ,
Պարեսցէ անդորր զաղատութեան օր ։

Արէս և Հերմէս

Ի ասուած ինչ ասա պարապս ծնունդ ։
Որոյ է անունդ ունայն հոատնուտ ,

Խաղալով վառի , սովորոյթ լինի .
Եւ 'ի վախճանի հարկ լինչ համարի ։

Դաս Քաջաց

Ընկցի բռնաւոր՝ Սիրոյ թագաւոր ,
Ընքայն նենգաւոր խիստ և ահաւոր ։

Պաշչաս և Աղոցոն

Ո՛չ երբէք էած անվթար հրճուանս ,
Եւ միշտ խռատանայ ձիրս երջանկութեանց .
Ո՛չ գիտէ զկարգ , խառնէ 'ի մի կարգ ,
Կատարեալ հասակ՝ ընդ ծաղկահասակ .

Դաս Քաջաց

Ընկցի բռնաւոր՝ Սիրոյ թագաւոր ,
Ընքայն նենգաւոր խիստ և ահաւոր .

Ակրոգիտեն

Ընդարտադատ են , վրիժառու Դիք , ձեր զայրոյթ ցոտմանց ,
Ի' իրաւամբ խնդրեք պատսպարան ինչ վնասու բազմաց .
Ալ զորդին իմ դուք չորոշեք յայն իւր անմիտ կուսակցաց ։
Քաջալերը է նա և յորդոր սրտի յերկս աշխատութեանց ,
Մնուն հաշտութեան , շարժառիթ խթան առաքինութեանց .
Թէ գիտասցէ ոք վարել ընտրանօք զիւր ձիրս պարգևաց ,
Եւ թէ ապա լինի պաշտօնեայ նա անմոռութեանց ,
Ի' առիթ արտասուաց՝ չեն յանցանք Սիրոյն , այլ այն տարփածուաց ։
Միաշունչ հոգմով կրկնակի նաւակ ,
Հասանեն ծովուն զարեսատ կոհակ .
Մինն 'ի ծովեզեր դառնայ անվտանգ ,
Եւ միւսն 'ի ծով կորնչի արագ .
Եւ ասա չեն բնաւ՝ յանցանք ինչ Հոգմոյն ,
Եթէ այլայլէ զշաւիղ նոցուն
Նաւուղղաց պէսպէս արհեստ նաւելոյն ։

Սրեն

Թէ ինչ առիթ և եթէ սկիզբն ուրուք յանցանաց ,
Գիտեմ թէ նովաւ ահա յիմարի բովանդակ աշխարհս .
Կորիցէ Սէրն , և ամենայն ոք գացէ զիւր հանճարս ։

Ակրոգիտեն

Լաւագոյն խորհուրդ ես ձեզ ընծայեմ , ո՛ Դիք մեծապանծ ,
Մի՛ նուաճեսցի և մի՛ ծախեսցի Սէրն այն դեռահաս .
Օ՛ի 'ի կորուստ իւր յողբս համակեալ ուրգ առցէ աշխարհս .
Նա ընդ խնամօք անգութ անաչառ խիստ վարժապետաց
Ուսցի միշտ սանձել զանմիտ զիւր հանճար զառանցանս մտաց .
Դեռ մանուկ գոլով կարէ նա փոխել զիւր զչար գնացս ,
Եւ որ չարագործ լինել 'ի ժամուն խաղաղ ինչ ասուած ։

Պաշչաս

Եւ ո՞ մեզ պարծի զդառուղութիւնն արկանել 'ի սանձ ։

Ակրոգիտեն

Ժամանակն և եթ , որում դու ես չափ , խարտեաշդ ասուած ;
Ընեալ քո զՍէր առ ուս նորա առաջնորդեալ աց .

Ուշիմ ծերունին առ տակաւ տակաւ ուղղէ զիւր գնացս ,
Եւ Սիրոյ ապա քաղցրութեամբ իմն նուաճեալ 'ի բարս
Ոչ գիտասցէ զայն , և երևեցի փոփոխեալ յանկարծ ։

Ապոցոն

Այս է վայրապար շողոմարար յոյս անմիտ տարփածուաց ,
Որոց բովանդակին 'ի Յամանակէն խնդրէ զնպատս ։
Եւ այսպէս ահա՛ բոցն նենգաւոր ծաւալի յանկարծ ։
Երէկ , մեղմիկ հողմ ունէր զիջուցեալ զհրդեհըս զայս ,
Այսօր , մեղ պէտք են դիմամարտ ուժոյ բուռն զօրութեանց ,
Ի վաղուեան աւուր , է գործ դ ժուարին և յանկարելեաց ։
Ահա՛ տակաւուք սովորի հոգին 'ի գործս վատթարս ,
Եւ չար սովորոյթ 'ի բնութիւն անդր շրջէ զիւր ընթացս ,
Ապա կուրացեալ ՝ջնաս նա հոգոյ բժշկել զդաւս ։

Ի վաղեմի իւր բանա և արգելան ,
Դարձ առնէ անդրէն փոքրիկ թռչունն այն ,
Թէ և զոտս իւր ձեռն բարեկամ
Էցէ արձակեալ անտի միանգամ ։
Սովորեալ անդր միամիտն այն ,
Ընդ ազատութեան չհաճի յայնժամ ,
Եւ այնչափ առէ՝ որչափ սիրէր զայն ,
Երբ յիւրոց ձեռաց կորոյս միանգամ ։

Աիրոգիտ

Ուրեմն յանձնեսցի Սէրն 'ի խնամս անաչառ Ցասման ,
Որ է հեռևողդ , ո՛ ասառուածդ գոռ , յարուցիչ մրցման ։
Թոյն ինչ այլ թունոյ լինի դեղթափ ինչ բաղմիցս անգամ ։

Արեա

Ցասումն և Սէր 'ի մէջ իրերաց վարին համաձայն ,
Թէ և թշնամիք՝ այլ մին 'ի միւսոյն անվնեհեր գնան՝
Տարաձայն 'ի կիրս , այլ ոչ ինչ ընդհատ զուգընթաց երթան ։

Զէ և չէ ասոյգ թէ կրթի Ցասումն
Զյիշել բնաւ զդեղ ինչ փայլուն ։
Տարփածուի ուրուք զայրոյթ բարկութիւն
Ի տածողական ունունդ ինչ Սիրոյն ,
Ցանուլ ախորժի սիրտ ամենեցուն ,
Օ՛ի ապա դարձեալ գայ 'ի հաշտութիւն ։
Եւ պակասութիւն առաջին ցաւոյն ։

Աիրոգիտ

Այլ գէթ Աշխատանքն , որ է քոյդ ընկեր , ո՛ Դիայ դեսպան ,
Կապեսցէ զքէնս որդւոյ իմ Սիրոյ , զաչացու մանկան ։
Օ՛ի նա անողոք անհաշտ թշնամի է Դատարկութեան ,
Եւ Դատարկութիւն վառէ միշտ 'ի քէնս զՍէրն միայն ։

Հերմէս

Դիւրաւ պատրէ Սէր զբաղմավաստակ դիւցազունս համայն ,
Դան զհամախոհ իւր հեռևողաց փափկասուն երամ ։
Սոքա սովորեալ իւր ողոքանաց միշտ ՝ջ հաւատան ,
Այլ ոչք բազմաշխատ և բազմաքիրան 'ի վիշտս ծփան ,
Այնք դիւրահաւան 'ի մի հրաւէր պատրին առ ժամայն ։
Թէ հրապուրէ Բրբիսէդիայ զնա միանգամ ,

Եւ եթէ Ամիրալ պշնուցու 'ի նա 'ի տես զարմացման ,
Ահա Աբիւլեա բանդագուշեալ կայ 'ի զէնս մարդասպան ,
Եւ խելացընոր գանդաչէ մոօք Ազկիդէան այն ։
Դեղեցիկ թուի ծաղիկ ձմերան ,
Այն որ անարգեալ էր 'ի գիրկ գարնան ։
Յաուերբս փայլուն երևի ասաղն այն ,
Որ չերևեցաւ արփւոյն յանդիման ։

Ափրոդիտէ

Ընդ իշխանութեամբ Բանի իրաւանց Սէր նուաճեցի ,
Եւ 'ի նմանէ հանճարեալ լինել կշռամբեալ ուսցի
Եւ այնչափ մինչև Սէրն այն սիրոյ ոչ նմանեցի ։

Պաշչաս

Դեռ մանուկ գոլով Բանի իրաւանց նա ոչ ժամանէ ,
Եւ զուզիղ շաւիղն գնորա հորդեալն կոյր ոչ տեսանէ ,
Անհաւանդ այսպէս երբ նա զուրկ յաչաց ասա անդ գանդաչէ ,
Եւ առաջնորդին առ 'ի գանդաչել նա առաջնորդ է ։

Ափրոդիտէ

Անուկ է և կոյր , դիւրաւ ուղղորդի հետևել պարտ է ։

Պաշչաս

Ահ , ոչ է նա միշտ մանուկ զաչացու , եթէ ոք կարծէ ։
Առաւել քան զայլս մոօք իմանայ , աչօք տեսանէ ։
Խօսեաց ընդ նմա դու զխոանդաց ,
Կայցէ զիւր երիզ 'ի վերոյ աչաց ։
Օ իրաւունս ինչ 'ի նմանէ հարց ,
Անուկ լեցի Սէր 'ի Դիս դեռահաս ։
Այլ թէ առանձին խօսի ըստ քմաց՝
Օ ստուեր ինչ կարծեաց կամ զայլ ինչ կասկած ,
Ոչ ևս են կոյր բիբք իւր աչաց ,
Եւ ամենայնի լինի իրազգաց ։

Ափրոդիտէ

Այլ վայել է ձեզ գտանել , ո Դիք , շաւիղ և հնար ,
Որով ասնձեսցի , և մի կորիցէ Սէրն այն 'ի սպառ ։
Օ՞ինչ առանց նորա եղիցի գնոոց ակուամբ գեղապար ,
Եւ չորեքծագեան ոլորտք աշխարհի ծուլ ծիրանածայր ։
Լուսարձարձ ջահիւն գունագեղ պճնին աստեղք բոցաւառ ,
Օ կարգ և զլոյս բաշխէ և խառնէ 'ի նոցին կամառ ։
Տարաձայն տարերց բուռն զօրութեամբ չլինի սանձահար ,
Եւ դիմամարտ կիրս 'ի մի շաղկապէ նա վսեմաբար
Յաւերժ շքեանաւ , որ կարծի լինել դէպ և պատահար ։
Այլ դերահրաշ է գիտութիւն ինչ խոր և բոյնատարը ,
Կաղմէ աւերէ կրկին արտադրէ զաշխարհս 'ի սպառ ։
Եթէ Կիւթերայ մեկնի .քաղցր աստուած ,
Աւուրք գարնայնոյ ոչ առնեն մեղ դարձ ,
Սիւդ զուարթարար ոչ շնչէ յաշխարհս ,
Եւ ոչ վերընձիւղ լինին բոյսք ծաղկանց ։
Արօտք առ եզերք առատ աղբերաց ,
Եւ ամուլ անբեր տունկք բարուենակաց ;

Որք կան 'ի բլուրս արևահայեաց ,
Նովաւ զգենուն նախնի պատմուճանս ։

Արէս

Եթէ դու ինքն զոչոք մեզ գտեր զորդին քո սանձել ,
Խուժեսցուք մեք արդ գոռոզին այնմիկ անշշուկ տանել ։

Ապոլոն

Ի Յամանակէ նա ոչ ամաչէ ։

Արէս

Եւ 'ի Յամանէ նա ոչ ակնածէ ։

Հերմէս

Օ. Աշխատանս իսկ ոտնհար առնէ ։

Պաշչաս

Բանի իրաւանց նա ոչ ժամանէ ։

Արէս

Եւ իւրաքանչիւր 'ի մէնջ ցասուցեալ վրէժս խնդրէ ։

Հերմէս

Օ՜նոյն և զաշխարհս տարփայ , հառաչէ ։

Պաշչաս և Ապոլոն

Նաև երկինք իսկ այնմ սպասէ ։

Դաս Քաջաց

Անկցի բռնաւոր՝ Սիրոյ Թագաւոր ,
Աբքայն նենգաւոր խիստ և ահաւոր ։
Ազատ սիրտ բոլոր , 'ի վշտաց իւր խոր ,
Վարեսցէ անդորր զաղատութեան օր ։

Արէս , Հերմէս , Պաշչաս եւ Ապոլոն

Ի ատուած ինչ սուտ պարապս ծնունդ ։
Որոյ է անունդ ունայն հոսանուտ ։

Դաս Քաջաց

Անկցի բռնաւոր՝ Սիրոյ Թագաւոր ,
Աբքայն նենգաւոր խիստ և ահաւոր ։

Արէս , Հերմէս , Պաշչաս եւ Ապոլոն

Խաղալով վառի , սովորոյթ լինի ։
Եւ 'ի վախճանի հարկ ինչ համարի ։

Ամենեքին

Անկցի բռնաւոր՝ Սիրոյ Թագաւոր ,
Աբքայն նենգաւոր խիստ և ահաւոր [1] ։

Պրոմէթէոս

Ո՛ զայրագնեալ Դիք , զինջուցէք այժմ զայրոյթ ձեր ցասման ։
Ցահ կատաղութեան զոգիս երկնային յուզեաց բաւական ։
Դարձարո՛ւք ապա խնդալից դիմօք 'ի գիրկ հաշտութեան ։

Ապոլոն

Ի զուր յուսաս զայն ։

---

1 Յոյսդ վայրի , յորում կրկնեն ամենեքին զվերոյիշեալ նուագն , երբէք առ սակաւ սակաւ այլանուալ և 'ի բարձրանալ ալեաց ծովու , որոց անկեալ 'ի վայր՝ երբէք Պրոմէթէոս 'ի կառս ինչ յօրինեալ 'ի խեցեմորթից և վարեալ 'ի ծովային երիվարաց , և զհեա նոցա Նէրէիսք , Տրիտոնք , որոց ամենեքին երեւոյին նախ՝ ելանել 'ի ջուրց , և ապա՝ մերձենալ յեզերս ծովուն ։

Արէս

Յամանակ է արդ վրէժխնդրութեան ։

Պաշչաս

Օնոյն պահանջէ պատիւ մեր հաւատոյն ։

Հերմէս

Պատի մեզ Սէրն այն ։

Պրոմէթոս

Պտուտ վերատին Սէրն գաղթական ։

Ամիրոպիտէ

Աւաղ քեզ , ծրդեակ , ո՞ քեզ արդ տացէ նպաստ օգնութեան ։

Ադոցոն

Դու առաջնորդեալ ած ի մէջ մեր զայն ։

Ամիրոպիտէ

Ա՛հ , մի՛ գնար դու , կ՚ուց ատոտ մի վայրկեան ։

Արէս

Աճապարեա՛ մեզ յընթացս արագման ։

Ամիրոպիտէ

Մի՛ խօսիր դու զայն ։

Հերմէս

Մի՛ կայք դուք այդպէս ի ձայն լռութեան ։

Ամիրոպիտէ

Խնդրեմ առ ի ձէնջ սիրտս գթութեան ։

Պաշչաս

Ունիմք զերաւունս վրէժխնդրութեան ։

Պրոմէթոս

Ի զուր են վէճք ձեր · Սէր ո՛չ զանգիտէ ի ձեր խիզախմանն ·
Ի հալածիլ իւր գիտաց գտանել քաջ պատսպարան ։

Ամիրոպիտէ

Եւ գտանի՞ ոք , որ երբէք նմա լինիցի պաշտպան ։
Դո՛ւք ևս , ո՛ Դիք , լինիք արդ նմա ընկեր բարեկամ ։

Արէս

Նմա՞ մեք ընկեր , որ թշնամանէ զմեզ յարաժամ ։

Պաշչաս

Նմա՞ բարեկամ , որ է ապստամբ Աւտարինութեան ,
Եւ թշնամի իսկ Բանի իրաւանց հանճարեղ դատման ։

Պրոմէթոս

Ա՛հ ևս է նոյն , փոխեաց զբարոյս , եւ չափ ընտրութեան ,
Յառաքինութիւնս միացեալ նորա եղև խոհական ·
Եւ նոքին յաւէտ ի ջահս Սիրոյ գերափայլ ցուցան ։

Հերմէս

Օ՜խմբդ ի մի խումբ եգիտ սփռեալ ձիրս առաքինութեան ։

Պրոմէթոս

Եգիտ հաւաքեալ յօրոց Եղիսեայ նա զայս ամենայն ,
Եւ ահա այս է գաղթական Սիրոյ ապաստանարան ։
Ինդ վազեաց թագչիլ առ ի Ճողոպրիլ ի ծերոց ցասման ։
Արդ որ զայս գիտէք , ասեցէ՛ք զՍէր՝ թէ էք բաւական ։

Ո՛չ ես Սիրոյ ջահն բոցարծարծ
Եղկոյի անուանդ տաճոր տանջանաց ,
Որ մեզ անհաճոյ արասցէ պատրաստս ,
Դառնահամբոյր ինչ վիշտս պաշտամանց ,
Գեղեցիկ ինչ բոց արծարծէ յինքեան ,
Որ չէ տոչորիչ , այլ յորդ 'ի փայլման .
Որ ո՛չ մթագնէ , այլ լուսաւորէ
Օ՛ շաւիղն զոյն առաքինութեան ։

Պաշչաս

Ո՛չ ես խոսիմ թշնամանաց բան ։

Արէս

Ո՛չ ես է ինձ փոյթ վրէժխնդրութեան ։

Աղոցոն

Ո՛չ ես զայրանամ ։

Հերմէս

Եւ ես զքայրոյթս 'ի բաց մերկանամ ։

Ափրոդիտէ

Եւ ես արդ շնչեմ սիւգ զուարթութեան ։

Պրոմէթոս

Արդ եթէ Եղիսեայ ծնունդ խաղաղէ զվէճ Դից բոլոր ,
Պառաջաճ են , ո՛ Դիք , յաւուրս ապագայն կալ հանդիսաւոր ,
Եւ մեզ վայել է առնել սովորեալ հանդէս փառաւոր .
Օ՛ի 'ի մէնջ առցին օրինակ յեռինք միշտ գալ յամաց նոր ։

Դիք եւ Դասք Քաջաց

Ո՛ օր բարեբուն , միշտ դարձցի քեւ նոյն ,
Ոգւոց ցնծութիւն , և սրտից զիջումն ։

Դասք Քաջաց միայնակ

Սիրոյ ցնորումն է մահահանգոյն ,
Առաքինութեան՝ խիստ է բռնութիւն ։

Դիք միայնակ

Այլ յայն Եղիսայն աւուր ծննդեան ,
Փոփոխեալ տեսան 'ի նոր կերպարան ,
Առաքինութեան հաճոյ տարփական ,
Եւ Սէր նենգաւոր , Սէր անկեղծական ։

Ամենեքին

Ո՛ օր բարեբուն , միշտ դարձցի քեւ նոյն ,
Ոգւոց ցնծութիւն , և սրտից զիջումն ։ 1

---

1 Յայնմ վայրի , յորում երգեն ամենեքին , աստուն 'ի խեցեմորթից իւրեանց 'ի վերայ ծովեզեր Ներէիոք և Տրիտոնք , որոց կապեալ 'ի միասին զուարճարար կաքաւ ինչ՝ աւարառեն զհանդէսն։

ՀԱՅԿ. ՀԱՅՐԱՅԻՆ ԳՐԱԳԱՐԱՆ
Հայկ. Պետական Գրադարան
7/XI 1922
ՄՈՍԿՎԱ. Ազգային Գրադարան
Ս. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆ

2754

7013